

Sygn. akt IV P 129/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 sierpnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszkiwicz

Protokolant: Arkadiusz Orzechowski

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa **R. L.**

przeciwko **A. H.**

o wynagrodzenie, wydanie świadectwa pracy, ekwiwalent za urlop i odszkodowanie

I. nakazuje pozwanemu A. H. wydać powodowi R. L. świadectwo pracy za okres zatrudnienia od dnia 14 listopada 2011 r. do dnia 15 marca 2012 r. ze wskazaniem, że powód wykonywał pracę na stanowisku pracownik ogólnobudowlany i stosunek pracy został zakończony z dniem 15 marca 2012 r. – w terminie 7 dni od daty uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.250 zł brutto (sześć tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych), tytułem wynagrodzenia za pracę, wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 2.500 zł od dnia 11 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.500 zł od dnia 12 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.250 zł od dnia 11 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.428,57 zł (jeden tysiąc czterysta dwadzieścia osiem złotych 57/100), tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 maja 2012 r. do dnia zapłaty;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 975 zł (dziewięćset siedemdziesiąt pięć złotych), tytułem odszkodowania;

V. dalej idące powództwo w zakresie odszkodowania oddala;

VI. nadaje wyrokowi w punkcie II rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.500 zł;

VII. zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 433 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powód był ustawowo zwolniony;

VIII. nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej w części oddalającej powództwo;

IX. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego D. K. kwotę 1.800 zł wraz z podatkiem od towarów i usług w wysokości 414 zł tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi.

UZASADNIENIE

Powód R. L. w pozwie wniesionym przeciwko A. H. domagał się zasądzenia kwoty 5.500 zł. W uzasadnieniu swojego żądania wskazał, że został zatrudniony przez pozwanego na podstawie umowy o pracę na czas określony do dnia 15 marca 2012 r. Zlecone prace wykonywali koło G., po czym z przyczyn atmosferycznych zjechali do J., gdzie obiecaną mieli inną pracę. Powód wskazał, że oczekiwał na nową pracę do dnia 29 lutego, przy czym za styczeń i luty nie otrzymał wynagrodzenia. Był przez pracodawcę zbywany i oszukiwany. Okazało się, że w dniu 29 lutego pozwany zamknął firmę. Wskazał, że nie otrzymał od pozwanego należnego wynagrodzenia, w tym za czas postojów, ekwiwalentu za urlop oraz świadectwa pracy. Brak świadectwa pracy uniemożliwia mu zarejestrowanie się w Urzędzie Pracy z prawem do zasiłku.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew pozwany. W piśmie procesowym z dnia 03 grudnia 2012 r. pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wskazał, że powództwo jest bezzasadne. Pozwany przyznał, że z uwagi na brak środków majątkowych nie wypłacił powodowi wynagrodzenia za pracę za okres od 27 stycznia 2012 r. i luty 2012 r. oraz ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy. Do dnia 26 stycznia 2012 r. powód pracował w G. i za ten okres otrzymał wynagrodzenie. Zgodnie z ustaleniami poczynionymi w trakcie sprawy wszczętej przez powoda przed Sądem Rejonowym w Lubaniu, pozwany przejął na powoda i innych swoich pracowników przysługującą mu wierzytelność z tytułu prac wykonanych na rzecz P. S..

W piśmie procesowym z dnia 20 lutego 2013 r. powód, reprezentowany przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu, sprecyzował żądania zgłoszone w niniejszym postępowaniu i wniósł o:

X. zasądzenie wynagrodzenia za okres od 01 stycznia 2012 r. do 31 stycznia 2012 r. w kwocie 2.500 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2012 r. do dnia zapłaty;

XI. zasądzenie wynagrodzenia za okres od 01 lutego 2012 r. do 29 lutego 2012 r. w kwocie 2.500 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 marca 2012 r. do dnia zapłaty;

XII. zasądzenie wynagrodzenia za okres od 01 marca 2012 r. do 15 marca 2012 r. w kwocie 1.250 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty;

XIII. zasądzenie kwoty 1.428,57 zł brutto wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem ekwiwalentu z niewykorzystany urlop wypoczynkowy;

XIV. zasądzenie kwoty 3.500 zł brutto tytułem odszkodowania za szkodę wyrządzoną niewydaniem w terminie świadectwa pracy;

XV. zobowiązanie pozwanego do wydania świadectwa pracy stwierdzającego, iż umowa łącząca powoda z pozwanym trwała w okresie od 14 listopada 2011 r. do 15 marca 2012 r. oraz, że powód wykonywał pracę jako pracownik ogólnobudowlany i stosunek pracy został zakończony z dniem 15 marca 2012 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. L. był zatrudniony przez A. H., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...) w S., w okresie od dnia 14 listopada 2011 r. do dnia 14 grudnia 2011 r., na podstawie umowy o pracę na okres próbny, a następnie w okresie od dnia 15 grudnia 2011 r. do dnia 15 marca 2012 r., na podstawie umowy o pracę na czas określony zawartej na ten okres. Na podstawie obu umów R. L. wykonywał pracę, jako pracownik ogólnobudowlany, w pełnym wymiarze czasu pracy, ostatnio z wynagrodzeniem 2.500 zł brutto miesięcznie.

Dowód: kopie umów o pracę k. 6-7;

R. L. wykonywał pracę koło G., po czym w drugiej połowie stycznia 2012 r., wraz z innymi pracownikami zatrudnionymi przez A. H., powrócił do miejsca zamieszkania z uwagi na mrozy i wstrzymanie prac. Następnie R. L. pozostawał w domu w gotowości do pracy, albowiem A. H. obiecywał, że prace zostaną wznowione.

Dowód: zeznania świadka D. L. k. 60v-61,

zeznania świadka M. P. k. 61v-62,

zeznania świadka J. S. k. 62-62v,

zeznania powoda R. L. k. 80v-81,

zeznania pozwanego A. H. k. 81-82;

W dniu 01 marca 2012 r. A. H. zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej.

Dowód: wydruk z (...) k. 26;

Do dnia 15 marca 2012 r. R. L. pozostawał w miejscu zamieszkania w gotowości do pracy, lecz A. H. nie polecił mu wykonywania innej pracy w ramach łączącego ich stosunku pracy.

Dowód: zeznania powoda R. L. k. 80v-81;

A. H. nie rozwiązał z R. L. umowy o pracę na czas określony przed zakończeniem obowiązywania tej umowy. Pomimo ustania stosunku pracy z dniem 15 marca 2012 r. A. H. nie wydał R. L. świadectwa pracy obejmującego okres zatrudnienia od dnia 14 listopada 2011 r. do dnia 15 marca 2012 r.

Dowód: zeznania świadka D. L. k. 60v-61,

zeznania powoda R. L. k. 80v-81,

zeznania pozwanego A. H. k. 81-82;

A. H. nie wypłacił również R. L. wynagrodzenia za pracę za miesiąc styczeń 2012 r. w wysokości 2.500 zł brutto, za miesiąc luty 2012 r. w wysokości 2.500 zł brutto oraz za miesiąc marzec 2012 r. w wysokości 1.250 zł brutto.

Dowód: zeznania świadka D. L. k. 60v-61,

zeznania powoda R. L. k. 80v-81;

Pomimo zakończenia stosunku pracy R. L. nie otrzymał ponadto ekwiwalentu z niewykorzystany urlop wypoczynkowy w wysokości 1.428,57 zł.

Dowód: zeznania świadka D. L. k. 60v-61,

zeznania powoda R. L. k. 80v-81,

zeznania pozwanego A. H. k. 81-82;

Z uwagi na brak świadectwa pracy, R. L. nie mógł zarejestrować się w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. Przed podjęciem pracy u A. H. był on zarejestrowany jako osoba bezrobotna i otrzymywał zasiłek w kwocie 650 zł.

Dowód: zeznania świadka D. L. k. 60v-61,

zeznania powoda R. L. k. 80v-81;

Po zakończeniu zatrudnienia u A. H., R. L. wykonywał prace budowlane, wraz z innymi pracownikami zatrudnionymi wcześniej przez A. H., na rzecz P. S.. P. S. nie wypłacił R. L. oraz innym pracownikom A. H. zaległych wynagrodzeń za pracę wykonaną przez nich na rzecz A. H..

Dowód: zeznania świadka P. S. k. 61-61v,

zeznania świadka M. P. k. 61v-62,

zeznania świadka P. P. k. 62,

zeznania świadka J. S. k. 62-62v,

zeznania powoda R. L. k. 80v-81.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo co do zasady zasługiwało na uwzględnienie.

Powód R. L., po sprecyzowaniu swoich żądań, domagał się zasądzenia na jego rzecz należnego wynagrodzenia za pracę w miesiącach styczeń, luty i marzec 2012 r. oraz ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, odszkodowania w związku z nie wydaniem świadectwa pracy oraz wydania świadectwa pracy.

W pierwszej kolejności Sąd uznał za zasadne roszczenie powoda o nakazanie pozwanemu wydania mu świadectwa pracy za cały okres zatrudnienia. Należało przy tym zauważyć, że pozwany nie kwestionował w toku niniejszego postępowania, iż nie wydał powodowi świadectwa pracy.

Zgodnie z treścią art. 97 § 1 kodeksu pracy, w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy pracodawca jest obowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy. Wydanie świadectwa pracy nie może być uzależnione od uprzedniego rozliczenia się pracownika z pracodawcą. W myśl § 1¹ tego artykułu, jeżeli pracownik pozostaje w zatrudnieniu u tego samego pracodawcy na podstawie umowy o pracę na okres próbny, umowy o pracę na czas określony lub umowy o pracę na czas wykonania określonej pracy, pracodawca jest obowiązany wydać pracownikowi świadectwo pracy obejmujące zakończone okresy zatrudnienia na podstawie takich umów, zawartych w okresie 24 miesięcy, poczynając od zawarcia pierwszej z tych umów.

Bezspornym w niniejszej sprawie było to, że strony łączyła najpierw umowa o pracę na okres próbny od dnia 14 listopada 2011 r. do dnia 14 grudnia 2011 r., a następnie umowa o pracę na czas określony, zawarta na okres od dnia 15 grudnia 2011 r. do dnia 15 marca 2012 r. Wprawdzie pozwany zeznał, iż jego zdaniem stosunek pracy zakończył się w dniu 23 stycznia 2012 r., z uwagi na wstrzymanie prac. Przyznał jednocześnie, że nie informował powoda w żaden oficjalny sposób, że stosunek pracy zakończy się w dniu 23 stycznia. Z tych względów Sąd uznał, że stosunek pracy łączący strony trwał do dnia 15 marca 2012 r. i ustał z upływem daty końcowej wskazanej w umowie zawartej na czas określony.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd w punkcie I wyroku nakazał pozwanemu A. H. wydać powodowi R. L. świadectwo pracy za okres zatrudnienia od dnia 14 listopada 2011 r. do dnia 15 marca 2012 r. ze wskazaniem, że powód wykonywał pracę na stanowisku pracownik ogólnobudowlany i stosunek pracy został zakończony z dniem 15 marca 2012 r. – w terminie 7 dni od daty uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie.

Sąd uwzględnił również roszczenie powoda o zasądzenia na jego rzecz należnego wynagrodzenia za pracę w miesiącach styczeń, luty i marzec 2012 r. W toku niniejszego postępowania powód konsekwentnie wskazywał bowiem, że nie otrzymał wynagrodzenia za pracę w tych miesiącach. Pozwany w zasadzie nie kwestionował, że nie wypłacił powodowi całego należnego mu wynagrodzenia za pracę. Twierdził jednak, że wypłacił powodowi wynagrodzenie za miesiąc styczeń, natomiast rozliczenie za pozostałe miesiące nastąpiło w ramach wykonywania pracy na rzecz P. S..

Stosownie do art. 81 § 1 kp, pracownikowi za czas niewykonywania pracy, jeżeli był gotów do jej wykonywania, a doznał przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy, przysługuje wynagrodzenie wynikające z jego osobistego zaszeregowania, określonego stawką godzinową lub miesięczną, a jeżeli taki składnik wynagrodzenia nie został wyodrębniony przy określaniu warunków wynagradzania - 60% wynagrodzenia. W każdym przypadku wynagrodzenie

to nie może być jednak niższe od wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów. W myśl § 2 tego artykułu, wynagrodzenie, o którym mowa w § 1, przysługuje pracownikowi za czas niezawinionego przez niego przestoju. Jeżeli przestój nastąpił z winy pracownika, wynagrodzenie nie przysługuje.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda, iż po przerwaniu prac wykonywanych pod G., powrócił on do miejsca zamieszkania i pozostawał tam w gotowości do pracy, albowiem pozwany obiecywał załatwienie innej pracy. Powyższe twierdzenia powoda znajdowały częściowo potwierdzenie w zeznaniach świadków M. P. i J. S.. Sąd uznał również za wiarygodne zeznania powoda, iż nie otrzymał on żadnych pieniędzy od P. S. z tytułu należności pozwanego wobec niego w związku z wynagrodzeniem za pracę. Należało bowiem stwierdzić, iż zarówno P. S., jak również M. P., P. P. i J. S. nie potwierdzili w swoich zeznaniach, aby P. S. regulował na rzecz powoda i innych pracowników należności pracownicze za A. H.. Ponadto za niedopuszczalną i pozbawioną logiki należałoby uznać sytuację, w której powód wykonuje pracę na rzecz innej osoby w celu zarobienia pieniędzy na pokrycie swoich należności z tytułu wynagrodzenia za pracę wykonaną na rzecz pozwanego.

Z tych względów Sąd zasądził w punkcie II wyroku od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.250 zł brutto, tytułem wynagrodzenia za pracę, wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 2.500 zł od dnia 11 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500 zł od dnia 12 marca 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.250 zł od dnia 11 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty.

Sąd uwzględnił ponadto roszczenie powoda o zasądzenie na jego rzecz kwoty 1.428,57 zł tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. Pozwany w toku postępowania nie kwestionował, że nie wypłacił powodowi tego ekwiwalentu. Nie kwestionował również wysokości tego ekwiwalentu wskazanego przez powoda.

Z tych względów Sąd zasądził w punkcie III wyroku od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.428,57 zł, tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 maja 2012 r. do dnia zapłaty.

Jako co do zasady uzasadnione Sąd uznał również roszczenie powoda o zasądzenie na jego rzecz odszkodowania w związku z nie wydaniem przez pozwanego świadectwa pracy.

Zgodnie z treścią art. 99 § 1 kp, pracownikowi przysługuje roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej przez pracodawcę wskutek niewydania w terminie lub wydania niewłaściwego świadectwa pracy. W myśl § 2 tego artykułu, odszkodowanie, o którym mowa w § 1, przysługuje w wysokości wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy z tego powodu, nie dłuższy jednak niż 6 tygodni.

W toku postępowania powód wskazywał, iż z uwagi na nie wydanie mu świadectwa pracy nie mógł zarejestrować się, jako osoba bezrobotna. Z zeznań świadka D. L. wynikało przy tym, że powód mógłby uzyskać zasiłek dla bezrobotnych do września 2012 r. w kwocie 650 zł, około 700 zł.

Należało wskazać, że niemożność zarejestrowania się w urzędzie pracy i otrzymania zasiłku dla bezrobotnych z powodu nie wydania świadectwa pracy implikuje powstanie szkody w rozumieniu przepisu art. 99 § 1 kp. Sąd podziela przy tym stanowisko wyrażone w doktrynie, że wynagrodzenie określone w art. 99 § 2 kp dotyczy świadczenia, które pracownik mógłby otrzymać, gdyby podjął pracę po otrzymaniu prawidłowego świadectwa pracy. Podstawą obliczenia odszkodowania wynikającego z przepisu art. 99 § 2 kp, nie może być zatem wynagrodzenie otrzymywane u pracodawcy, który zaniedbał obowiązku wydania świadectwa pracy, lecz wynagrodzenie, które pracownik otrzymałby, gdyby podjął zatrudnienie. Dotyczy to również uzyskania innego świadczenia, np. zasiłku dla bezrobotnych.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd zasądził na rzecz powoda odszkodowanie za nie wydanie świadectwa pracy w wysokości 975 zł, tj. odpowiadającej wysokości zasiłku dla bezrobotnych, który powód mógłby uzyskać przez okres 6 tygodni ($650 + 325 = 975$). Dalej idące powództwo w zakresie odszkodowania Sąd oddalił.

Sąd nadał wyrokowi w pkt. II rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 2.500 zł, na podstawie art. 477² § 1 kpc, zgodnie z którym sąd, zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.

Sąd na podstawie art. 113 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 433 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powód był zwolniony. Kwota ta stanowi po zaokrągleniu 5 % zasądzonej od pozwanego należności na rzecz powoda.

W oparciu o przepis art. 102 kpc Sąd nie obciążył powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanego w części oddalając powództwo, biorąc również pod uwagę, iż powód przegrał proces w nieznacnej części.

Wobec tego, że powód był reprezentowany w niniejszym postępowaniu przez pełnomocnika z urzędu w osobie radcy prawnego D. K., stosownie do § 2 ust. 3, § 6 pkt. 5 i § 11 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego D. K. kwotę 1.800 zł wraz z podatkiem od towarów i usług w wysokości 414 zł tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi.